

[Øllgaard]

alverden på en løsning, hvor der ved lejlighed kommer besøg af reportagehold, selv om det naturligvis også kan være udmærket.

Vi kender godt alle de indvendinger, vi vil blive mødt med, indvendinger om penge og materiel osv. Vi tror ikke, at opgaven er let, men vi mener, at adskilligt kunne nås på kort tid gennem en smidig omorganisering af de forhåndenværende ressourcer. Vi mener, at opgaverne for en sådan regional TV-aktivitet er omfattende. Der er masser at tage fat på, det være sig oplysning om og dermed drøftelse af erhvervsmæssige, folkelige og kulturelle emneområder. Interessen for det politiske liv i landsdelen kunne man formentlig også stimulere.

Sammenfattende vil jeg sige, at vi i venstre finder, at der da naturligvis løbende vil være adskilligt for lovgivere at gøre i grænselands-sammenhæng, men vi ser ikke et aktuelt behov for en egentlig revision af grænselands-politikken som sådan. Dermed kan jeg straks sige, at vi heller ikke ser et behov for den i det stillede dagsordensforslag foreslåede kommission, grænselandskommission må det vel blive.

Vi finder altså, at der er ting at foretage sig, og helt aktuelt mener vi, at der snarest bør etableres en dansk regional TV-aktivitet i grænselandet. Vi tog et lille skridt i den retning med det ændringsforslag, vi stillede til lovforslag nr. L 127 om lokale radio- og TV-forsøg, som for tiden er til behandling her i tinget. Dette ændringsforslag, vil nogle erindre, går ud på at udvide adgangen til forsøg til også at omfatte regionale enheder som f. eks. Rangstrupsenderens område. Vi ser gerne positive tilkendegivelser om det synspunkt, vi har fremsat i dette ændringsforslag, så at der dog som et resultat af denne debat kunne blive taget et yderligere skridt i retning af etablering af en øget TV-aktivitet i grænselandet.

Burgdorf (KF):

Jeg kan ikke hidse mig op til den stærke indignation, som hr. Arne Melchior lagde for dagen over statsministerens svar på en givet opgave. Jeg synes, at det svar var ganske udmærket. Forespørgslen, som er stillet, er måske til gengæld forkert. Jeg er ikke i tvivl om, at når jeg er færdig med mit indlæg, så vil hr. Arne Melchior sige, at det var slet ikke

det, det drejede sig om, men det må jeg jo så lære at leve med.

Udviklingen i grænselandet er det, forespørgslen drejer sig om, og for mig er grænselandet landet på begge sider af vores nuværende grænse og dermed både Nord- og Sydslesvig. Af væsentlig betydning, i hvert fald for os, der er her i dag, er landet Sønderjylland. Det blev i 1920 dansk. Et dansk amt er det i dag, der var flere indtil 1970, og vi er danskere dernede på godt og ondt. Vi er nogle stykker, som ikke rigtig kan forstå, at vi sønderjyder og Sønderjylland som sådan skal være noget ganske specielt, som skal drages frem i en debat, selv om det er 25 år siden, vi sidst har drøftet disse ting. Men jeg har forstået det således, at CD måske har nogle ganske specielle interesser i den landsdel, som andre partier måske ikke har, og at det er derfor, vi skal have denne debat.

Der siges ikke noget om, hvor langt tilbage vi skal i udviklingen, der står bare »udvikling i grænselandet«. Men hvis det går tilbage til 1920, så er der jo sket adskillige ting i disse år. Jeg ved, at på det tidspunkt, i 1920 og et par år derefter, var der inflation i Sønderjylland, så det baskede. Jeg står her med en pengeseddel, det er ikke 1 mill. mark, men 1 mia mark. Den kunne man købe et rugbrød for. Jeg bruger det som eksempel over for os alle sammen, en advarsel om, at vi ikke skal komme lige så galt af sted igen.

Et grænseland er altid et spændende område, ikke mindst Sønderjylland. Denne landsdel har gennem hele sin historiske tid skullet være henholdsvis bolværk og bro mellem Norden og det øvrige Europa. Derfor er der vel også flere problemer her end andre steder. Jeg havde tænkt at tage nogle af de problemer frem og stille nogle spørgsmål til statsministeren i den anledning. I dag siger man, at forholdene i grænselandet nord og syd for grænsen er så ideelle, at de kan danne eksempel for andre grænseregioner, og at mindretallene lever i en eksemplarisk sameksistens med deres herbergsstater og deres naboer på begge sider af grænsen. Det er i det store og hele rigtigt, men selv om mange af problemerne bliver løst efterhånden, er der dog nogle tilbage.

Vi er tilfredse med, at motorvejsbyggeriet er nået så langt, som det er, fra grænsen og